

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297747760/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Cap. III

En af Madame Kuchleins Brødre blev imidlertid employert ved Vaysen-Huuset i Halle, og dette var et lovligt Kald for hendes Son at begive sig derhen. – Men det vilde være os ligesaalet at sige hvad Noah tilbragte sin Tid med i Arken, som at fortælle, hvad den gode Christian, tog sig for eller lod tage for med sig i den Tid han opholdt sig her. To Ting veed vi – den ene, hvilken næsten synes utroelig, at han ved sin Udkomst, paa engang foragtede Mienniskene og søgte deres Selskab meer end nogentid for – den anden at han samme Tid tilkoeg sig det Navn, hvorunder vi først lærte at kjende ham, og sin øvrige Leve-Tiid skrev sig Christian Pantakak –

Vi faae her et Anfald af Ethymologie, som vi umueligt kan imodstaac – Vi tykker allerede paa den tredje Pen, for at finde den egentlige Oprindelse af dette barbariske Navn –

Ifald et hvert Bogstav er Begyndelses-Bogstavet til et Ord, saa kan det sige:

Plagende Aander, Narre, Tyranner, Hyklere Avlede Kiødet Af Kiød. –

Det kunde endelig og sige:

Prov Alting Narr! – Tak Himmelen! – Algodhed Kiødes Af Knur Ja hvad skal vi nu? – Vi kunde fristes til, for paa engang at komme ud af alle Vidtloftigheder, at deriuere det ligefrem af det gode danske Ord: Pandekage – Dog vi ønske Fædrene-Landet og den lærde Verden til Lykke; thi nu fandt vi det paa engang: Det kommer ufeylbarligt af det Grædske Πανα Κατα; (alting er ont) Og hvem der ikke kan see, at det kommer heraf, den maae være stokblind. –

Det samme Stød, som aabnede Døren paa vor Panthakaks Due-Slag eller Faare-Stie, hvad man vil kalde det; havde befriet hans Moder fra det Aegyptiske Fængsel, som hun i saa mange Aar havde sukket over – Madame Kuchlein blev samlet med sine Fædre, efterladende sig over Formodning store Midler, og Herr Panthakak til sin eneste Arving, en liden Summa undtagen, som han skulde betale ud til hendes Brødre, folgelig hans Morbrødre; eller rettere, ifald man